Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK TRIBUNÁLU (pátého rozšířeného senátu)

8. července 2020*

„Veřejné zdraví – Zvláštní pravidla pro organizaci úředních kontrol produktů živočišného původu určených k lidské spotřebě – Změna seznamu zařízení ze třetích zemí, z nichž je povolen dovoz určitých produktů živočišného původu, pokud jde o jistá zařízení v Brazílii – Článek 12 odst. 4 písm. c) nařízení (ES) č. 854/2004 – Postup projednávání ve výborech – Povinnost uvést odůvodnění – Právo na účinnou procesní obranu – Pravomoci Komise – Rovné zacházení – Proporcionalita“

Ve věci T-429/18,

BRF SA, se sídlem v Itajaí (Brazílie),

SHB Comércio e Indústria de Alimentos SA, se sídlem v Itajaí,

zastoupené D. Artsem a G. van Thuynem, avocats,

žalobkyně,

proti

Evropské komisi, zastoupené A. Lewisem, B. Eggers a B. Hofstötterem, jako zmocněnci,

žalované,

jejímž předmětem je návrh na základě článku 263 SFEU znějící na zrušení prováděcího nařízení Komise (EU) 2018/700 ze dne 8. května 2018, kterým se mění seznam [zařízení ze] třetích zemí, z nichž je povolen dovoz určitých produktů živočišného původu, pokud jde o jistá zařízení v Brazílii (Úř. věst. 2018, L 118, s. 1),

TRIBUNÁL (pátý rozšířený senát),

ve složení D. Gratsias (zpravodaj), předseda, S. Frimodt Nielsen, J. Schwarcz, V. Valančius a R. Frendo, soudci,

vedoucí soudní kanceláře: S. Spyropoulos, radová,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 21. ledna 2020,

vydává tento

* Jednací jazyk: angličtina.

Rozsudek

Skutečnosti předcházející sporu

1 Žalobkyně, BRF SA a SHB Comércio e Indústria de Alimentos SA, jsou součástí kapitálové skupiny BRF, která je vertikálně integrovaná a činná v oblasti výroby a distribuce masa, včetně drůbežího masa, ve více než 150 zemích. V roce 2017 vyvezla uvedená skupina prostřednictvím žalobkyň 152 107 tun drůbežího masa z Brazílie na trh Evropské unie, což představuje přibližně 38 % celkového dovozu z této země za uvedený rok.

2 Deset zařízení patřících první žalobkyni a dvě zařízení patřící druhé žalobkyni byla uvedena jakožto společnosti vyvážející maso a masné výrobky, včetně drůbežího masa, na trh Unie na seznamech vypracovaných v souladu s článkem 12 nařízení Evropského Parlamentu a Rady (ES) č. 854/2004 ze dne 29. dubna 2004, kterým se stanoví zvláštní pravidla pro organizaci úředních kontrol produktů živočišného původu určených k lidské spotřebě (Úř. věst. 2004, L 139, s. 206; Zvl. vyd. 03/45, s. 75). Tyto seznamy zahrnují zařízení, z nichž mohou být produkty živočišného původu dováženy do Unie.

3 Dne 21. února 2018 předložila Evropská komise za účelem vydání stanoviska Stálému výboru pro rostliny, zvířata, potraviny a krmiva (dále jen „stálý výbor“) v souladu s čl. 12 odst. 4 písm. c) nařízení č. 854/2004 návrh prováděcího nařízení na vyřazení určitých zařízení ze třetích zemí ze seznamu zařízení, z nichž mohou být produkty živočišného původu dováženy do Unie. Všechna dotčená zařízení se nacházela v Brazílii.

4 Dne 10. dubna 2018 předložila Komise stálému výboru první pozměněné znění návrhu prováděcího nařízení uvedeného v bodě 3 výše. Dne 19. dubna 2018 předložila Komise druhé pozměněné znění uvedeného návrhu. Uvedený výbor tento návrh projednal na své schůzi dne 19. dubna 2018 a téhož dne vydal kladné stanovisko.

5 Dne 8. května 2018 přijala Komise prováděcí nařízení (EU) 2018/700, kterým se mění seznam [zařízení ze] třetích zemí, z nichž je povolen dovoz určitých produktů živočišného původu, pokud jde o jistá zařízení v Brazílii (Úř. věst. 2018, L 118, s. 1, dále jen „napadené prováděcí nařízení“).

6 Podle napadeného prováděcího nařízení bylo z dotčených seznamů vyřazeno několik brazilských zařízení, včetně dvanácti zařízení patřících žalobkyním uvedených v bodě 2 výše.

7 Z bodů 4 až 6 odůvodnění napadeného prováděcího nařízení vyplývá, že rozhodnutí o vyřazení uvedených zařízení z těchto seznamů vychází z toho, že prostřednictvím systému včasné výměny informací (dále jen „systém RASFF“) byl oznámen „významný počet vážných a opakovaných případů“ nedodržení požadavků Unie kvůli výskytu salmonel v drůbežím mase a polotovarech z drůbežího masa pocházejících z těchto zařízení. Kromě toho brazilské orgány údajně nepřijaly nápravná opatření k odstranění zjištěných nedostatků, takže je již nebylo možné považovat za orgány skýtající potřebné záruky stran dodržování pravidel týkajících se veřejného zdraví, pokud jde o dovoz dotčených produktů.

8 Z informací poskytnutých brazilskými orgány dále vyplývá, že v březnu 2018 byly v Brazílii zjištěny případy podvodů týkajících se laboratorní certifikace masa a masných výrobků vyvážených do Unie. Šetření, která se jich týkala, údajně naznačovala, že pokud jde o zařízení patřící žalobkyním, neexistovaly dostatečné záruky týkající se dodržování požadavků Unie.

Řízení a návrhová žádání účastnic řízení

9 Návrhem došlým kanceláři Tribunálu dne 13. července 2018 podaly žalobkyně projednávanou žalobu. Žalobní odpověď, replika a duplika byly podány v tomto pořadí dne 28. září 2018, 22. listopadu 2018 a 7. ledna 2019.

10 Samostatným podáním došlým kanceláři Tribunálu dne 13. července 2018 a zapsaným pod číslem věci T-429/18 R podaly žalobkyně návrh na odklad uplatňování napadeného prováděcího nařízení.

11 V dopise ze dne 9. ledna 2019 byly účastnice řízení informovány o ukončení písemné části řízení a o možnosti požádat o konání jednání za podmínek stanovených v článku 106 jednacího řádu Tribunálu. V dopise ze dne 30. ledna 2019 žalobkyně požádaly o konání jednání.

12 Usnesením ze dne 13. února 2019, BRF a SHB Comércio e Indústria de Alimentos v. Komise (T-429/18 R, nezveřejněné, EU:T:2019:98), předseda Tribunálu zamítl žádost o odklad uplatňování napadeného prováděcího nařízení a rozhodl, že o nákladech řízení bude rozhodnuto později.

13 Vzhledem k překážce na straně dvou členů pátého senátu byli jmenováni další dva soudci, aby doplnili složení tohoto senátu.

14 Na návrh pátého senátu rozhodl Tribunál podle článku 28 svého jednacího řádu předat věc rozšířenému senátu.

15 V rámci organizačních procesních opatření přijatých dne 29. ledna, 12. září a 21. listopadu 2019 vyzval Tribunál účastnice řízení, aby odpověděly na sérii otázek a předložily určité dokumenty. Účastnice řízení těmto výzvám vyhověly ve stanovených lhůtách.

16 Jednání se konalo dne 21. ledna 2020.

17 Žalobkyně navrhují, aby Tribunál:

– zrušil napadené prováděcí nařízení v plném rozsahu, nebo podpůrně v rozsahu, v němž se toto nařízení týká zařízení, která jim patří;

– uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

18 Komise navrhuje, aby Tribunál:

– zamítl žalobu;

– uložil žalobkyním náhradu nákladů řízení.

Právní otázky

19 Žalobkyně na podporu své žaloby předkládají šest žalobních důvodů, vycházejících z:

– porušení povinnosti uvést odůvodnění;

– porušení práva na účinnou procesní obranu;

– porušení čl. 12 odst. 2 a odst. 4 písm. c) nařízení č. 854/2004;

– porušení zásady zákazu diskriminace;

– porušení zásady proporcionality;

– porušení čl. 291 odst. 3 SFEU a článků 3, 10 a 11 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (Úř. věst. 2011, L 55, s. 13).

20 Komise zpochybňuje opodstatněnost všech těchto žalobních důvodů a navíc tvrdí, že je nepřípustné, aby žalobkyně požadovaly zrušení napadeného prováděcího nařízení v plném rozsahu, a to z důvodu, že kromě dvanácti zařízení patřících žalobkyním je účelem tohoto nařízení vyřadit se seznamů vypracovaných v souladu s článkem 12 nařízení č. 854/2004 osm dalších zařízení, která nejsou s žalobkyněmi spojena.

21 Je tedy třeba určit rozsah aktivní legitimace žalobkyň požadovat zrušení napadeného prováděcího nařízení.

K aktivní legitimaci žalobkyň

22 Za účelem rozhodnutí o aktivní legitimaci žalobkyň je třeba nejprve posoudit povahu napadeného prováděcího nařízení. Toto posouzení vyžaduje analýzu kontextu, ve kterém se prováděcí nařízení tohoto typu přijímá.

23 V tomto ohledu je třeba uvést, že podle čl. 1 odst. 1 nařízení č. 854/2004 se tímto nařízením stanoví zvláštní pravidla pro organizaci úředních kontrol produktů živočišného původu. Kapitola II uvedeného nařízení, která zahrnuje články 3 až 8, se věnuje úředním kontrolám zařízení v Unii, zatímco kapitola III uvedeného nařízení, která zahrnuje články 10 až 15, se věnuje postupům týkajícím se dovozu.

24 Pokud jde o postupy týkající se dovozů, čl. 11 odst. 1 nařízení č. 854/2004 stanoví, že produkty živočišného původu smějí být dováženy pouze ze třetích zemí nebo z částí třetích zemí, které jsou uvedeny na seznamu vypracovaném a aktualizovaném Komisí na základě prováděcího aktu přijatého ve shodě s postupem uvedeným v čl. 19 odst. 2 téhož nařízení.

25 Podmínky, které musí třetí země splnit, aby mohla být uvedena na takovém seznamu, jsou stanoveny v čl. 11 odst. 2 až 4 nařízení č. 854/2004, ve znění článku 60 nařízení Evropského Parlamentu a Rady (ES) č. 882/2004 ze dne 29. dubna 2004 o úředních kontrolách za účelem ověření dodržování právních předpisů týkajících se krmiv a potravin a pravidel o zdraví zvířat a dobrých životních podmínkách zvířat (Úř. věst. 2004, L 165, s. 1; Zvl. vyd. 03/45, s. 200), které odkazují na články 46 a 48 posledně uvedeného nařízení.

26 Tyto podmínky se v zásadě týkají poskytnutí dostatečných záruk ze strany příslušných orgánů třetí země, pokud jde o soulad nebo rovnocennost jejich vnitrostátních právních předpisů s unijními předpisy, které se týkají krmiv, potravin a zdraví zvířat. V této souvislosti se také berou v úvahu právní předpisy třetí země týkající se zejména produktů živočišného původu, používání veterinárních léčivých přípravků, přípravy a používání potravin a hygienických podmínek. Za tímto účelem může Komise ve třetích zemích provádět úřední kontroly. Tyto kontroly se zaměřují zejména na právní předpisy třetí země, organizaci, pravomoci a míru nezávislosti příslušných orgánů, školení jejich personálu, jejich zdroje, účinnost jejich činnosti a konečně ujištění, která může třetí země poskytnout, pokud jde o soulad nebo rovnocennost s požadavky unijního práva.

27 V tomto ohledu je třeba rovněž poznamenat, že Brazílie je uvedena zaprvé v příloze I nařízení Komise (ES) č. 798/2008 ze dne 8. srpna 2008, kterým se stanoví seznam třetích zemí, území, oblastí nebo jednotek, z nichž lze do Společenství dovážet a přes jejichž území přepravovat drůbež a drůbeží produkty, a požadavky na vydání veterinárního osvědčení (Úř. věst. 2008, L 226, s. 1), a zadruhé

v příloze II nařízení Komise (EU) č. 206/2010 ze dne 12. března 2010, kterým se stanoví seznamy třetích zemí, území nebo jejich částí, z nichž je povolen vstup některých zvířat a čerstvého masa na území Evropské unie, a požadavky na veterinární osvědčení (Úř. věst. 2010, L 73, s. 1). Tato nařízení byla přijata zejména na základě čl. 11 odst. 1 nařízení č. 854/2004.

28 Toto zařazení Brazílie na uvedené seznamy však nestačí k dovozu produktů živočišného původu na území Unie z této země. Článek 12 odst. 1 nařízení č. 854/2004 stanoví, že s výjimkou zvláštních případů stanovených ve stejném ustanovení mohou být produkty živočišného původu dováženy do Unie, pouze pokud byly expedovány ze zařízení, získány nebo připraveny v zařízeních, která jsou uvedena v seznamech vypracovaných a aktualizovaných za tímto účelem orgány dotyčné třetí země.

29 Podmínky pro zařazení zařízení do jednoho ze seznamů uvedených v bodě 28 výše jsou stanoveny v čl. 12 odst. 2 nařízení č. 854/2004. Konkrétně podle tohoto ustanovení může být zařízení zařazeno do takového seznamu pouze tehdy, pokud příslušný orgán třetí země původu zaručuje, že:

– zařízení, jakož i všechna zařízení, která manipulují se surovinou živočišného původu používanou ve výrobě dotyčných produktů živočišného původu, splňují příslušné požadavky Unie nebo požadavky, které byly označeny za rovnocenné takovým požadavkům při rozhodování o zařazení dotyčné třetí země do příslušného seznamu v souladu s článkem 11;

– v zařízeních provádí kontroly úřední inspekční služba uvedené třetí země a popřípadě předává Komisi všechny příslušné informace o zařízeních dodávajících suroviny a

– má skutečnou pravomoc zastavit vývoz do Unie ze zařízení, pokud zařízení nesplňují požadavky uvedené v první odrážce výše.

30 Kromě toho podle čl. 12 odst. 3 nařízení č. 854/2004 příslušné orgány třetích zemí uvedených na seznamech vypracovaných a aktualizovaných Komisí v souladu s článkem 11 téhož nařízení zaručí, že budou vypracovány seznamy zařízení podle čl. 12 odst. 1 tohoto nařízení, budou aktualizovány a sděleny Komisi. Podle čl. 12 odst. 5 uvedeného nařízení přijme Komise nezbytná opatření, aby zajistila, že aktuální verze všech seznamů vypracovaných nebo aktualizovaných v souladu se stejným článkem budou zpřístupněny veřejnosti.

31 Z toho vyplývá, že podle nařízení č. 854/2004 vyžaduje dovoz produktů živočišného původu na území Unie splnění dvou kumulativních podmínek.

32 Zaprvé musí být třetí země původu těchto produktů uvedena na seznamu zemí, které Komise považuje za schopné poskytnout určité záruky vztahující se k jejich regulačnímu systému, jenž se týká produktů živočišného původu. Tento seznam je vytvořen a aktualizován na základě prováděcího aktu přijatého Komisí ve shodě s postupem uvedeným v čl. 19 odst. 2 nařízení č. 854/2004.

33 Zadruhé musí dotčené výrobky pocházet ze zařízení, která jsou uvedena na seznamu vypracovaném příslušným orgánem třetí země a ve vztahu k němuž tato třetí země poskytuje zvláštní záruky popsané v bodech 29 a 30 výše.

34 Na rozdíl od seznamů zemí, ze kterých je povolen dovoz určitých produktů živočišného původu, jsou tedy seznamy týkající se vyvážejících zařízení vypracovávány a aktualizovány příslušnými orgány třetích zemí, které je sdělí Komisi, jež je odpovědná pouze za zpřístupnění těchto seznamů veřejnosti.

35 Toto rozdělení úkolů mezi Komisi a příslušné orgány třetích zemí, jak je stanoveno nařízením č. 854/2004, vyžadovalo zavedení opatření na ochranu veřejného zdraví v Unii. Podle čl. 12 odst. 4 písm. c) téhož nařízení kdykoli Komise považuje za nezbytné upravit seznam zařízení vypracovaný orgány třetí země na základě příslušných informací, např. zpráv z inspekce Unie nebo oznámení v rámci systému RASFF, zavedeného za tímto účelem podle článku 50 nařízení Evropského parlamentu

a Rady (ES) č. 178/2002 ze dne 28. ledna 2002, kterým se stanoví obecné zásady a požadavky potravinového práva, zřizuje se Evropský úřad pro bezpečnost potravin a stanoví postupy týkající se bezpečnosti potravin (Úř. věst. 2002, L 31, s. 1; Zvl. vyd. 15/06, s. 463), oznámí to všem členským státům a zahrne bod do programu jednání příštího zasedání příslušné sekce stálého výboru, aby popřípadě v souladu s postupem podle čl. 19 odst. 2 nařízení č. 854/2004 rozhodl. Tento postup vede k přijetí prováděcího aktu, jako je napadené prováděcí nařízení, kterým se mění seznam zařízení ze třetích zemí, jejichž produkty živočišného původu lze dovážet do Unie.

36 Článek 12 odst. 4 písm. c) nařízení č. 854/2004 tedy zmocňuje Komisi k přijetí prováděcího aktu, kterým se mění seznamy vypracované příslušnými orgány třetích zemí. Z bodu 29 výše vyplývá, že změna takového seznamu se může ukázat jako nezbytná, pokud již nelze považovat příslušný orgán třetí země původu za orgán skýtající záruky popsané v čl. 12 odst. 2 uvedeného nařízení ve vztahu k určitým zařízením. V tomto ohledu, jak tvrdí rovněž žalobkyně v rámci třetího žalobního důvodu (viz bod 97 níže), čl. 12 odst. 4 uvedeného nařízení nestanoví posouzení individuálního chování dotčených zařízení jako takových ze strany Komise, ale pouze posouzení spolehlivosti záruk, které ve vztahu k nim příslušné orgány poskytují. Tuto spolehlivost lze zpochybnit z důvodů nedostatků zjištěným v organizaci a fungování uvedených orgánů, ale také ve světle opatření přijímaných těmito orgány, když musí čelit případům nedodržování požadavků stanovených v čl. 12 odst. 2 písm. a) téhož nařízení ze strany jednotlivých zařízení. Po Komisi je vyžadováno, aby případně zohlednila prvky týkající se situace panující v jednom nebo více zařízeních, pouze pokud jsou relevantní pro účely posouzení spolehlivosti záruk orgánů třetích zemí.

37 Rovněž je třeba zdůraznit, že na rozdíl od toho, co tvrdí žalobkyně (viz bod 92 níže), zařízením uvedeným na seznamu zařízení ze třetích zemí, z nichž mohou být produkty živočišného původu dováženy do Unie, nepřísluší individuální právo, které by jim bylo přiznáno na základě aktu unijního práva a jehož předmětem by byl vývoz jejich výrobků na trh Unie. Unijní právo totiž stanoví, že vývoz produktů živočišného původu na trh Unie je podmíněn zařazením dotyčné třetí země na seznam stanovený v článku 11 nařízení č. 854/2004. Kromě toho zařazení zařízení patřícím žalobkyním do seznamů stanovených v článku 12 téhož nařízení neprovádí orgán, instituce nebo útvar Unie, ale pouze orgány dotyčné třetí země, a to výhradně za účelem fungování systému záruk uvedeného v bodech 23 až 34 výše, zejména pokud jde o jeho druhou část popsanou v bodech 28 až 30, 33 a 34 výše.

38 Prováděcí akt, jako je napadené prováděcí nařízení, podle kterého Komise vyřazuje určitá zařízení ze seznamů vypracovaných příslušnými orgány třetí země, tudíž nepředstavuje soubor individuálních aktů, jejichž předmětem je zrušení práva, jež bylo údajně přiznáno těmto zařízením. Dotčeným prováděcím aktem se totiž mění druhá ze dvou podmínek, jež musí být splněny, jak je vysvětleno v bodě 33 výše, pro každou zásilku produktů živočišného původu vyváženou na trh Unie, a to podmínka týkající se záruk poskytovaných orgány třetí země původu v souvislosti s účinným uplatňováním příslušných právních předpisů této třetí země. S tímto cílem napadené prováděcí nařízení stanoví pravidlo, podle něhož již není povolen dovoz produktů živočišného původu na trh Unie ze zařízení, na které se toto nařízení vztahuje. Toto pravidlo se vztahuje na všechny hospodářské subjekty, které by mohly mít zájem o dovoz takových produktů z těchto zařízení, ale také na celní orgány členských států Unie, takže napadené prováděcí nařízení má obecnou působnost (obdobně viz rozsudek ze dne 30. září 2003, Eurocoton a další v. Rada, C-76/01 P, EU:C:2003:511, bod 73).

39 V tomto kontextu je třeba v souladu s čl. 263 čtvrtým pododstavcem SFEU určit, zda a do jaké míry jsou žalobkyně napadeným prováděcím nařízením bezprostředně, a případně osobně dotčeny.

40 Podle ustálené judikatury platí, že taková podmínka, která je stanovena v čl. 263 čtvrtém pododstavci SFEU – podle níž fyzická nebo právnická osoba musí být aktem, který je předmětem žaloby, dotčena bezprostředně – vyžaduje splnění dvou kumulativních kritérií, a sice že zpochybněné opatření jednak vyvolává bezprostřední účinky na právní postavení jednotlivce a jednak neponechává žádnou posuzovací pravomoc adresátům pověřeným jeho provedením, přičemž toto provedení je čistě

automatické povahy a vyplývá výlučně z unijní právní úpravy, aniž je třeba použít další zprostředkující předpisy (viz rozsudek ze dne 6. listopadu 2018, Scuola Elementare Maria Montessori v. Komise, Komise v. Scuola Elementare Maria Montessori a Komise v. Ferracci, C-622/16 P až C-624/16 P, EU:C:2018:873, bod 42 a citovaná judikatura).

41 V tomto ohledu je třeba konstatovat, že již na základě samotného napadeného prováděcího nařízení výrobky pocházející ze zařízení uvedených v jeho příloze nesplňují druhou podmínku, jež musí být splněna, aby mohly být vyvezeny na unijní trh (viz body 28 až 30, 33 a 34 výše). Toto prováděcí nařízení tedy vyvolává bezprostřední účinky na právní postavení žalobkyň tím, že *ipso iure* vylučuje jakýkoli dovoz produktů živočišného původu ze zařízení uvedených v jeho příloze, jež patří žalobkyním. Kromě toho neponechává žádný prostor pro uvážení celním orgánům členských států, jimž je určeno, pověřeným jeho provedením, přičemž toto provedení je čistě automatické povahy a vyplývá výlučně z unijní právní úpravy, aniž je třeba použít další zprostředkující předpisy.

42 Je však zjevné, že žalobkyně mají za to, že jejich postavení je dotčeno pouze v rozsahu, v němž je cílem napadeného prováděcího nařízení vyřadit ze seznamů vypracovaných v souladu s článkem 12 nařízení č. 854/2004 zařízení, která jim patří. Z toho důvodu jsou tímto prováděcím nařízením žalobkyně bezprostředně dotčeny pouze, pokud jde o tato posledně uvedená zařízení.

43 Kromě toho je napadené prováděcí nařízení jakožto nelegislativní akt s obecnou působností nařizovacím aktem ve smyslu čl. 263 čtvrtého pododstavce SFEU (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 6. listopadu 2018, Scuola Elementare Maria Montessori v. Komise, Komise v. Scuola Elementare Maria Montessori a Komise v. Ferracci, C-622/16 P až C-624/16 P, EU:C:2018:873, body 23 až 28 a citovaná judikatura).

44 Proto otázka, zda je pro uznání aktivní legitimace požadovat zrušení napadeného prováděcího nařízení nezbytné, aby byly žalobkyně tímto nařízením osobně dotčeny, závisí na tom, zda toto nařízení vyžaduje přijetí prováděcích opatření ve smyslu čl. 263 čtvrtého pododstavce SFEU.

45 V tomto ohledu je třeba konstatovat, jak je uvedeno v bodě 41 výše, že napadené prováděcí nařízení *ipso iure* vylučuje jakýkoli dovoz produktů živočišného původu ze zařízení, jež jsou uvedena v jeho příloze, z nichž 12 patří žalobkyním. Z toho vyplývá, že k provedení tohoto prováděcího nařízení se nevyžaduje přijetí prováděcích opatření ze strany unijních orgánů ani členských států. V tomto kontextu by bylo možné za prováděcí opatření k uvedenému prováděcímu nařízení ve smyslu čl. 263 čtvrtého pododstavce SFEU považovat pouze akt přijatý celními orgány členského státu, kterým by bylo odmítnuto propuštění produktů živočišného původu ze zařízení patřících žalobkyním, uvedených v příloze dotčeného prováděcího nařízení, do volného oběhu na unijní trh.

46 Přijetí takového aktu přitom není součástí řádného fungování systému zavedeného použitelnými pravidly. Z článku 12 odst. 2 písm. c) nařízení č. 854/2004 totiž vyplývá, že od zařazení třetí země do seznamu stanoveného v článku 11 téhož nařízení, příslušné orgány této třetí země musí zablokovat již na celních úřadech země původu jakoukoli zásilku určenou k vývozu na tento trh pocházející ze zařízení, které není uvedeno na seznamu zařízení, z nichž je povolen vývoz určitých produktů živočišného původu na unijní trh.

47 Z toho důsvodu by hypotetický scénář, podle kterého by i přes přijetí napadeného prováděcího nařízení zásilka pocházející ze zařízení patřícího žalobkyním, jež bylo vyřazeno ze sporných seznamů, dorazila na hranici Unie, vycházel z předpokladu, že se žalobkyně budou s pomocí brazilských orgánů snažit porušovat napadené prováděcí nařízení tím, že ho budou obcházet. Takový předpoklad přitom nelze vzít v úvahu pro účely posouzení týkajícího se existence prováděcích opatření k nařizovacímu aktu ve smyslu čl. 263 čtvrtého pododstavce SFEU, jak bylo toto ustanovení změněno Lisabonskou smlouvou. Cílem tohoto ustanovení je totiž především umožnit fyzické nebo právnické osobě podat žalobu proti nařizovacím aktům, které se dané osoby bezprostředně dotýkají a nevyžadují přijetí prováděcích opatření, a vyvarovat se tak případů, kdy by taková osoba musela porušit právo, aby se mohla obrátit

na soud (rozsudek ze dne 6. června 2013, T & L Sugars a Sidul Açúcares v. Komise, T-279/11, EU:T:2013:299, bod 58; rovněž v tomto smyslu viz usnesení ze dne 4. června 2012, Eurofer v. Komise, T-381/11, EU:T:2012:273, bod 60).

48 I kdyby navzdory této analýze bylo třeba mít za to, že napadené prováděcí nařízení vyžaduje přijetí prováděcích opatření, bylo by nutné konstatovat, že toto nařízení se každopádně dotýká žalobkyň osobně tím, že ve své příloze jmenovitě označuje každou z nich jakožto vlastníka určitých zařízení, jež jsou v něm uvedeny. V tomto rozsahu se toto prováděcí nařízení totiž dotýká žalobkyň z důvodu postavení, které je pro ně specifické a charakterizuje je ve vztahu k jakékoli jiné osobě, jelikož jsou vlastníky určitých zařízení uvedených v jeho příloze, a proto je individualizuje způsobem obdobným tomu, jakým by byl individualizován adresát takového aktu ve smyslu rozsudku ze dne 15. července 1963, Plaumann v. Komise (25/62, EU:C:1963:17, s. 223).

49 Z toho vyplývá, jak tvrdí Komise, že žaloba je přípustná pouze v rozsahu, v němž se týká zařízení patřících žalobkyním. Přípustná část této žaloby se tedy shoduje s podpůrným návrhem na zrušení, takže je třeba posoudit její opodstatněnost.

K věci samé

50 Je třeba nejdříve posoudit šestý žalobní důvod.

K šestému žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení čl. 291 odst. 3 SFEU a článků 3, 10 a 11 nařízení č. 182/2011

51 Žalobkyně tvrdí, že návrh, který vedl k přijetí napadeného prováděcího nařízení, byl zařazen za účelem vydání stanoviska na pořad jednání stálého výboru dne 19. dubna 2018. Dotčený návrh byl však předložen uvedenému výboru téhož dne, a to v rozporu s čl. 3 odst. 3 nařízení č. 182/2011, který stanoví dobu nejméně čtrnácti dnů mezi předložením návrhu prováděcího aktu a zasedáním tohoto výboru. Toto období představuje podstatnou formální náležitost, jejíž porušení má za následek zrušení uvedeného prováděcího nařízení. Takové porušení rovněž zpochybňuje kontrolní pravomoci, která má Evropský parlament a Rada Evropské unie podle čl. 10 odst. 4 a článku 11 téhož nařízení.

52 Je třeba připomenout, že podle čl. 12 odst. 4 písm. c) nařízení č. 854/2004 platí, že pokud se Komise obrátí na stálý výbor ohledně změny seznamu zařízení, jejichž produkty živočišného původu lze do Unie dovážet, rozhoduje tento výbor „v souladu s postupem podle čl. 19 odst. 2“ uvedeného nařízení.

53 Podle čl. 19 odst. 2 nařízení č. 854/2004 platí, že odkazuje-li se na tento odstavec, použijí se články 5 a 7 rozhodnutí Rady 1999/468/ES ze dne 28. června 1999 o postupech pro výkon prováděcích pravomocí svěřených Komisi (Úř. věst. 1999, L 184, s. 23; Zvl. vyd. 01/03, s. 124).

54 Rozhodnutí 1999/468 bylo přijato na základě článku 202 ES (nyní po změně článek 291 SFEU).

55 Článek 291 odst. 2 a 3 SFEU stanoví:

„2. Jsou-li pro provedení právně závazných aktů Unie nezbytné jednotné podmínky, svěří tyto akty prováděcí pravomoci Komisi nebo ve zvláštních, náležitě odůvodněných případech a v případech uvedených v článcích 24 a 26 Smlouvy o Evropské unii Radě.

3. Pro účely odstavce 2 Evropský parlament a Rada řádným legislativním postupem formou nařízení předem stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí.“

56 Parlament a Rada přijaly nařízení č. 182/2011, kterým se zrušuje rozhodnutí 1999/468, podle čl. 291 odst. 3 SFEU.

57 Článek 13 odst. 1 nařízení č. 182/2011 stanoví:

„Pokud základní akty přijaté před vstupem tohoto nařízení v platnost stanoví výkon prováděcích pravomocí Komisí v souladu s rozhodnutím [1999/468], použijí se tato pravidla:

[…]

c) pokud základní akt odkazuje na článek 5 rozhodnutí [1999/468], použije se přezkumný postup uvedený v článku 5 tohoto nařízení […]“.

58 Kromě toho podle čl. 13 odst. 2 nařízení č. 182/2011 se „[č]lánky 3 a 9 tohoto nařízení […] pro účely odstavce 1 použijí na veškeré stávající výbory“.

59 Z článku 13 odst. 1 písm. c) nařízení č. 182/2011, ve spojení s ustanoveními nařízení č. 854/2004 uvedenými v bodech 52 a 53 výše, vyplývá, že stálý výbor v projednávaném případě musí použít přezkumný postup uvedený v článku 5 téhož nařízení.

60 Konečně podle článku 3 nařízení č. 182/2011, nadepsaného „Společná ustanovení“, platí, že:

„1. Společná ustanovení tohoto článku se použijí na všechny postupy uvedené v článcích 4 až 8.

[…]

3. Předseda předloží výboru návrh prováděcího aktu, který má Komise přijmout.

S výjimkou řádně odůvodněných případů svolá předseda zasedání nejdříve 14 dnů poté, co byl výboru předložen návrh prováděcího aktu a návrh pořadu jednání. Výbor vydá stanovisko k návrhu prováděcího aktu ve lhůtě, kterou může předseda stanovit podle naléhavosti dané věci. Lhůty musejí být přiměřené a musejí členům výboru umožnit včas a účinně přezkoumat navrhovaný prováděcí akt a vyjádřit svůj názor.

4. Až do vydání stanoviska výboru může kterýkoliv člen výboru navrhovat změny a předseda může předkládat pozměněná znění navrhovaného prováděcího aktu.“

61 Je třeba uvést, že požadavky, které jsou stanoveny v čl. 3 odst. 3 nařízení č. 182/2011, představují hlavní procesní pravidla, jež jsou požadována podle Smlouvy o FEU, která náleží mezi podstatné formální náležitosti postupu a jejichž porušení má za následek neplatnost dotčeného aktu (rozsudek ze dne 20. září 2017, Tilly-Sabco v. Komise, C-183/16 P, EU:C:2017:704, bod 114).

62 Vzhledem k tomu, že čl. 291 odst. 3 SFEU výslovně stanoví, že členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí, které jí byly svěřeny podle odstavce 2 uvedeného článku, je třeba mít za to, že účelem lhůty čtrnácti dnů, která může být v odůvodněných případech zkrácena, je zajistit, aby byly vlády členských států prostřednictvím svých členů ve výboru informovány o návrzích Komise, a mohly tak prostřednictvím interních a externích konzultací vymezit svůj postoj s cílem hájit v rámci stálého výboru své vlastní zájmy (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 20. září 2017, Tilly-Sabco v. Komise, C-183/16 P, EU:C:2017:704, bod 103).

63 V projednávaném případě z bodů 212 až 214 žaloby vyplývá, že žalobkyně zakládají svou argumentaci na skutečnosti, že Komise předložila návrh, který vedl k přijetí napadeného prováděcího nařízení, stálému výboru dne 19. dubna 2018, tj. v den zasedání, na kterém jej tento výbor přezkoumal, aniž byla dodržena čtrnáctidenní lhůta stanovená v čl. 3 odst. 3 druhém pododstavci nařízení č. 182/2011 (viz bod 60 výše).

64 V tomto ohledu z výňatků z rejstříku dokumentů stálého výboru předložených Komisí vyplývá, že Komise předložila výboru návrh napadeného prováděcího nařízení dne 21. února 2018 a první pozměněné znění uvedeného návrhu dne 10. dubna 2018. Komise dodává, že druhé pozměněné znění tohoto návrhu, jež předložila tomuto výboru dne 19. dubna 2018, se týkalo pouze jedné dodatečné, čistě formální změny, podle které měla navrhovaná opatření vstoupit v platnost druhým dnem po vyhlášení uvedeného prováděcího nařízení v *Úředním věstníku Evropské unie*, a nikoli patnáctým dnem, jako bylo stanoveno dříve. Tuto verzi událostí potvrzují dokumenty předložené Komisí ve dnech 30. ledna a 13. prosince 2019 v rámci organizačních procesních opatření.

65 Je přitom třeba připomenout, že podle čl. 3 odst. 4 nařízení č. 182/2011 platí, že až do vydání stanoviska výboru může jeho předseda předkládat pozměněná znění navrhovaného prováděcího aktu (viz bod 60 výše).

66 Z toho vyplývá, že na rozdíl od toho, co tvrdí žalobkyně, nelze v projednávaném případě konstatovat porušení čl. 3 odst. 3 nařízení č. 182/2011.

67 Konečně v rozsahu, v němž žalobkyně vycházejí z údajného porušení ostatních ustanovení, na něž poukazují, konkrétně čl. 291 odst. 3 SFEU a článků 10 a 11 nařízení č. 182/2011, a to výhradně z důvodu nedodržení lhůty čtrnácti dnů stanovené pouze v čl. 3 odst. 3 téhož nařízení, nelze v projednávaném případě konstatovat ani porušení těchto ostatních ustanovení.

68 Z toho vyplývá, že šestý žalobní důvod musí být zamítnut.

K prvnímu žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení povinnosti uvést odůvodnění

69 Žalobkyně tvrdí, že Komise v rámci povinnosti odůvodnit napadené prováděcí nařízení měla uvést u každého dotčeného zařízení konkrétní důvody, proč má za to, že by mělo být vyřazeno ze seznamů uvedených v článku 12 nařízení č. 854/2004. Přitom zaprvé podle bodu 4 odůvodnění napadeného prováděcího nařízení se toto nařízení zakládá na existenci oznámení týkajících se výskytu salmonel v drůbežím mase a polotovarech z drůbežího masa pocházejících z několika zařízení v Brazílii, aniž je uvedeno, o která zařízení se jedná. Z přílohy tohoto prováděcího nařízení dále vyplývá, že Komise vyřadila určitá zařízení patřící první žalobkyni ze seznamu zařízení schválených k dovozu masa domácích kopytníků a masných výrobků, zatímco bod 4 odůvodnění téhož prováděcího nařízení se tohoto druhu výrobku netýká.

70 Zadruhé podle bodu 5 odůvodnění napadeného prováděcího nařízení nemohly brazilské orgány napravit zjištěné nedostatky, takže neexistovaly dostatečné záruky pro tvrzení, že zařízení, na která odkazuje bod 4 odůvodnění uvedeného nařízení, splňují požadavky Unie. Absence jakýchkoli podrobností o skutkovém a právním základě tohoto posouzení a totožnosti dotyčných zařízení přitom představuje podle žalobkyň porušení povinnosti uvést odůvodnění.

71 Zatřetí bod 6 odůvodnění napadeného prováděcího nařízení odhaluje rozpor tím, že ve světle stejných skutečností odkazuje na případy prokázaného podvodu a existenci probíhajících vyšetřování, a neumožňuje pochopit, proč jsou dotčená vyšetřování důvodem pro ztrátu důvěry spíše než pro její posílení. Dotčené prováděcí nařízení kromě toho neobsahuje žádný odkaz na skutečnosti, jež by byly relevantní pro každé uvedené zařízení.

72 Je třeba připomenout, že odůvodnění vyžadované článkem 296 SFEU musí být přizpůsobeno povaze dotčeného aktu a musí z něho jasně a jednoznačně vyplývat úvahy orgánu, jenž akt vydal, tak aby se zúčastněné osoby mohly seznámit s důvody, které vedly k přijetí opatření, a příslušný soud mohl vykonávat přezkum. Požadavek odůvodnění musí být posuzován v závislosti na okolnostech případu, zejména v závislosti na obsahu aktu, povaze dovolávaných důvodů, jakož i zájmu, který mohou mít osoby, jimž je akt určen, nebo jiné osoby, kterých se akt bezprostředně a osobně dotýká, na získání těchto vysvětlení. Není požadováno, aby odůvodnění vylíčilo všechny relevantní skutkové a právní okolnosti, jelikož otázka, zda odůvodnění aktu splňuje požadavky článku 296 SFEU, musí být posuzována s ohledem nejen na jeho znění, ale také s ohledem na jeho kontext, jakož i s ohledem na všechna právní pravidla upravující danou oblast (rozsudek ze dne 11. září 2003, Rakousko v. Komise, C-445/00, EU:C:2003:445, bod 49).

73 Pokud jde zejména o akty s obecnou působností, jako je napadené prováděcí nařízení (viz bod 38 výše), může se odůvodnění omezovat na uvedení obecné situace, která vedla k jeho přijetí, a obecných cílů, kterých chce dosáhnout (rozsudek ze dne 9. září 2003, Kik v. OHIM, C-361/01 P, EU:C:2003:434, bod 102).

74 Rovněž je třeba připomenout, že na rozdíl od toho, co žalobkyně tvrdí na několika místech ve svých písemnostech (viz bod 92 níže), unijní právo jim nepřiznává žádné individuální právo, které by jim umožnilo vyvážet jejich výrobky na unijní trh (viz bod 37 výše). Jak je vysvětleno v bodech 23 až 34 výše, cílem takového aktu, jako je napadené prováděcí nařízení, není zrušení jakéhokoliv individuálního práva přiznaného podle jiných ustanovení unijního práva, jež by vyžadovalo zahájení šetření týkajícího se chování dotčené osoby a vedlo by k přijetí individuálního aktu s podrobným odůvodněním uváděného chování.

75 Tuto skutečnost dále podtrhuje srovnání právního rámce, v němž působí vyvážející společnosti usazené ve třetích zemích (viz body 23 až 34 výše), a právním rámcem, v němž působí společnosti v Unii.

76 Konkrétně zaprvé zařízení v Unii podléhají požadavku schválení podle článku 3 nařízení č. 854/2004. Schvalovací postup se zahajuje na žádost provozovatele, přičemž samotné schválení udělují příslušné orgány členských států za podmínek a způsobem stanoveným v čl. 31 odst. 2 nařízení č. 882/2004. Za tímto účelem musí provozovatel prokázat, že splňuje příslušné požadavky unijních právních předpisů týkajících se krmiv nebo potravin. Schválení dává provozovatelům zařízení v Unii individuální právo uvádět produkty živočišného původu na unijní trh. Kromě toho čl. 54 odst. 2 posledně uvedeného nařízení stanoví řadu dalších donucovacích opatření, která jsou příslušné orgány členských států povinny přijmout, pokud jde o zařízení, která nesplňují povinnosti podle použitelných právních předpisů. Z toho vyplývá, že individuální právo, jehož požívají provozovatelé zařízení v Unii, které má původ v unijním právu, může být dotčeno pouze za podmínek stanovených v čl. 31 odst. 2 písm. e) nařízení č. 882/2004, jež se týkají odnětí schválení z důvodu vážných nedostatků nebo opakovaných opatření k zastavení výroby, a v čl. 54 odst. 1 až 3 téhož nařízení, kterým se stanoví řada dalších donucovacích opatření v důsledku nesplnění povinností. Tato ustanovení stanoví zahájení řízení proti provozovateli dotyčného zařízení, které vede k přijetí individuálního aktu s odůvodněním vysvětlujícím nesplnění povinnosti nebo povinností uvedeného provozovatele.

77 Zadruhé podle článků 4 až 8 nařízení č. 854/2004 provádějí příslušné orgány členských států řadu úředních kontrol pro všechny produkty živočišného původu, na které se vztahuje toto nařízení.

78 Z toho vyplývá, že provozovatelé zařízení v Unii mohou zahájit řízení vedoucí k získání schválení, které se uděluje, pokud žadatel splňuje určitá objektivní kritéria. Zařízení, která jsou držiteli takového schválení, mají pak individuální právo uvádět produkty živočišného původu na unijní trh, které může být odebráno pouze za podmínek popsaných v bodě 76 výše. Naproti tomu členské státy přebírají podle unijního práva povinnosti, na něž se odkazuje v bodě 76 výše, a Komise má navíc ve vztahu k nim donucovací pravomoci stanovené ve Smlouvě.

79 Na rozdíl od této situace z článků 11 a 12 nařízení č. 854/2004 vyplývá, že možnost, aby zařízení nacházející se ve třetí zemi vyvážela produkty živočišného původu na unijní trh, vyžaduje zařazení dotčené země i dotčeného zařízení do seznamů stanovených v těchto ustanoveních. Přitom zaprvé unijní normotvůrce nevyhradil provozovatelům dotčených zařízení, která se nacházejí ve třetí zemi, žádnou roli při zahájení řízení, která se jich týkají, ani jim neposkytuje možnost obrátit se na Komisi v případě, že je příslušný orgán třetí země odmítne zařadit do dotčených seznamů. Zadruhé dotčená řízení nevedou k přijetí unijního aktu, který by přiznával individuální právo, které by mohlo být odňato pouze na konci řízení zahájeného proti každému z dotčených zařízení. Jak bylo vysvětleno, cílem dvouúrovňového systému zavedeného tímto nařízením je umožnit Komisi posoudit, zda příslušné orgány třetí země skýtají záruky požadované v článcích 11 a 12 uvedeného nařízení (viz body 24 až 38 výše). Vyřazení zařízení ze sporných seznamů totiž nepředstavuje zrušení individuálního práva přiznaného unijním právem (viz bod 38 výše), a kromě toho ani Komise ani členské státy nemají donucovací pravomoci, pokud jde o zařízení nacházející se mimo Unii nebo třetí země, na které se přímo nevztahují povinnosti uložené unijním právem.

80 S ohledem na tyto rozdíly může Komise na oplátku nastavit práh požadované spolehlivosti záruk poskytnutých příslušnými orgány třetí země na obzvláště vysokou úroveň, a pokud jde o základní parametry, sáhnout až k požadavku téměř bezvadného výkonu ze strany příslušných orgánů třetích zemí.

81 V tomto kontextu z požadavků na odůvodnění uvedených v bodech 72 a 73 výše vyplývá, že Komise musí uvést důvody, které ji vedly k názoru, že brazilské orgány v souvislosti s dotčenými zařízeními již neskýtají záruky stanovené v čl. 12 odst. 2 nařízení č. 854/2004.

82 Odkazují-li dotčené důvody na skutečnosti vztahující se k určitým zařízením, musí odůvodnění, které se na ně vztahuje, popsat dotčené skutečnosti jako příslušné informace ve smyslu čl. 12 odst. 4 písm. c) nařízení č. 854/2004, ve spojení s chováním nebo prohlášeními orgánů dotčené třetí země, pouze v rozsahu nezbytném k vysvětlení důvodů, proč se Komise domnívá, že tyto orgány již neskýtají záruky požadované v čl. 12 odst. 2 uvedeného nařízení.

83 V projednávaném případě z přílohy napadeného prováděcího nařízení vyplývá, že zařízení patřící žalobkyním, na která se toto nařízení vztahuje, jsou uvedena ve čtyřech různých tabulkách. První tabulka se týká masa domácích kopytníků (oddíl I nomenklatury odvětví) a uvádí jediné zařízení patřící první žalobkyni. Druhá tabulka se týká masa drůbeže a zajícovců (oddíl II nomenklatury odvětví) a uvádí osm zařízení patřících první žalobkyni a dvě zařízení patřící druhé žalobkyni. Třetí tabulka se týká mletého masa, masných polotovarů a strojně odděleného masa (oddíl V nomenklatury odvětví) a uvádí mimo jiné osm zařízení patřících první žalobkyni a jedno zařízení patřící druhé žalobkyni. Čtvrtá tabulka se týká masných výrobků (oddíl VI nomenklatury odvětví) a uvádí šest zařízení patřících první žalobkyni.

84 Komise v bodech 4 a 5 odůvodnění napadeného prováděcího nařízení uvedla, že brazilské orgány byly požádány, aby přijaly nezbytná nápravná opatření k odstranění vážných a opakovaných případů nedodržení požadavků Unie v důsledku výskytu salmonel v drůbežím mase a polotovarech z drůbežího masa. Z informací získaných od týchž orgánů, jakož i z výsledků úředních kontrol na hranicích Unie přitom podle Komise vyplývá, že požadovaná opatření nebyla přijata, takže uvádění produktů z dotyčných zařízení na trh představuje riziko pro veřejné zdraví. Tyto důvody se týkají deseti zařízení patřících žalobkyním, která jsou uvedena v druhé tabulce přílohy napadeného prováděcího nařízení.

85 Kromě toho podle bodu 6 odůvodnění napadeného prováděcího nařízení vyšetřování případů podvodů zjištěných v Brazílii v březnu 2018 naznačovala, že neexistují dostatečné záruky, že zařízení patřící žalobkyním, která byla vyřazena ze sporných seznamů, splňují příslušné požadavky Unie. Tyto důvody se týkají všech zařízení žalobkyň, která jsou uvedena ve čtyřech tabulkách v příloze napadeného prováděcího nařízení. V tomto ohledu je třeba konstatovat, že samotná povaha dotčeného podvodu

týkající se laboratorní certifikace masa, včetně drůbežího masa, a masných výrobků vyvážených do Unie, může zpochybňovat spolehlivost záruk, které mají brazilské orgány poskytovat podle čl. 12 odst. 2 nařízení č. 854/2004, což je okolnost, která podle téhož bodu odůvodnění způsobuje, že výrobky pocházející z těchto zařízení mohou představovat riziko pro veřejné zdraví.

86 Toto odůvodnění obsahuje všechny informace nezbytné k tomu, aby bylo možné s ohledem na použitelný právní rámec porozumět důvodům pro přijetí napadeného prováděcího nařízení v oblasti masa a masných výrobků, včetně drůbežího masa.

87 Skutečnosti, které jsou uvedeny v napadeném prováděcím nařízení, totiž odkazují na nedostatky příslušných brazilských orgánů, pokud jde o záruky, které mají poskytovat ve smyslu čl. 12 odst. 2 nařízení č. 854/2004, tedy okolnost se zjevnou vazbou na ochranu veřejného zdraví, jehož ochrana je cílem tohoto nařízení. Toto odůvodnění rovněž umožňuje žalobkyním jakožto osobám s aktivní legitimací požadovat zrušení napadeného prováděcího nařízení, podat žalobu zpochybňující správnost zjištění, která jsou základem kroků učiněných Komisí.

88 V tomto ohledu Komise na rozdíl od toho, co tvrdí žalobkyně, nemusí v napadeném prováděcím nařízení uvést, která konkrétní varování, jež byla vydána orgány členských států po kontrole na hranicích Unie, se týkala jednotlivých zařízení uvedených v příloze uvedeného nařízení, nebo jaké konkrétní skutečnosti jsou základem pro obvinění z podvodu ve věcech certifikace u každého z dotyčných zařízení.

89 Vzhledem k tomu, že Komise v bodě 5 odůvodnění napadeného prováděcího nařízení uvádí, že z dotčeného seznamu byla vyřazena pouze dotyčná zařízení, mohou žalobkyně ověřit, zda produkty, které byly expedovány ze zařízení uvedených v dané příloze, byly předmětem oznámení a zda lze případně jejich počet považovat za významný. Kromě toho důvod vysvětlený v bodě 6 odůvodnění uvedeného prováděcího nařízení, podle kterého použitelný systém certifikace trpí nedostatky ilustrovanými v dokumentech týkajících se vyšetřování prováděných brazilskou policií a soudnictvím ve věcech masa a masných výrobků, postačuje, pokud jde o dovolávaný cíl ochrany lidského zdraví, k podpoře normativního textu takového aktu, jako je toto prováděcí nařízení. Navíc skutečnost, že brazilské orgány odhalily tento podvod samy a vedou vyšetřování, která dosud probíhají, nesvědčí o žádném rozporu v odůvodnění. S ohledem na deklarovaný cíl v souladu s nařízením č. 854/2004, kterým je ochrana lidského zdraví, je totiž Komise oprávněna reagovat na konkrétní podezření z podvodu týkajícího se certifikace výrobků, pokud tato podezření vážně zpochybňují systémovou schopnost orgánů třetí země poskytovat záruky stanovené v čl. 12 odst. 2 tohoto nařízení, aniž musí vyčkat na konečný výsledek těchto vyšetřování.

90 Konečně, na rozdíl od toho, co tvrdí žalobkyně, se bod 6 odůvodnění napadeného prováděcího nařízení, který se obecně týká „masa“, vztahuje na odvětví masa kopytníků i odvětví masných výrobků. Tato okolnost vysvětluje, proč se určitá zařízení patřící žalobkyním nachází v první a čtvrté tabulce přílohy uvedeného prováděcího nařízení, věnované dotčeným výrobkům.

91 Z toho vyplývá, že prvnímu žalobnímu důvodu nelze vyhovět.

K druhému žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení práva žalobkyň na účinnou procesní obranu

92 Žalobkyně tvrdí, že okolnosti přijetí napadeného prováděcího nařízení ukazují na porušení jejich práva na účinnou procesní obranu, které je chráněno čl. 41 odst. 2 písm. a) Listiny základních práv Evropské unie. Podle jejich názoru je Komise před přijetím uvedeného prováděcího nařízení neinformovala o skutečnostech, které vůči nim byly uplatněny, ani je nevyzvala k zaujetí stanoviska v tomto ohledu. Tvrdí dokonce, že tento orgán nevyhověl žádostem, které předložily, aby mu mohly vyložit svůj případ. Postup stanovený v článku 12 nařízení č. 854/2004 přitom na základě aktu Komise vedl ke ztrátě jejich práva vyvážet dotčené výrobky na unijní trh kvůli skutečnostem vztahujícím se k jejich

individuálnímu jednání. Žalobkyně z toho vyvozují, že možnost dialogu s brazilskými orgány nenahrazuje povinnost dodržování jejich práva na účinnou procesní obranu orgánem, jenž je autorem aktu, který nepříznivě zasahuje do jejich právního postavení.

93 Podle čl. 41 odst. 2 písm. a) Listiny základních práv zahrnuje právo na řádnou správu zejména právo každého být vyslechnut před přijetím jemu určeného individuálního opatření, které by se jej mohlo nepříznivě dotknout. Kromě toho dodržování práva na účinnou procesní obranu v každém řízení vedeném vůči osobě, které může vést k aktu nepříznivě zasahujícímu do jejího právního postavení, je základní zásadou unijního práva, která musí být zajištěna, i když neexistuje jakákoliv právní úprava týkající se řízení. Tato zásada vyžaduje, aby osoby, kterým jsou určena rozhodnutí, která významně ovlivňují jejich zájmy, mohly užitečně vyjádřit své stanovisko, pokud jde o skutečnosti, které vůči nim byly uplatněny a o něž se opírá sporný akt (rozsudky ze dne 21. září 2000, Mediocurso v. Komise, C-462/98 P, EU:C:2000:480, body 36 a 43, a ze dne 1. října 2009, Foshan Shunde Yongjian Housewares a Hardware v. Rada, C-141/08 P, EU:C:2009:598, bod 83).

94 Naopak, pokud jde o akty s obecnou působností, není-li výslovně stanoveno jinak, proces přípravy těchto aktů ani tyto akty samotné nevyžadují podle obecných zásad unijního práva, jako je právo být vyslechnut, právo na projednávání a na informování, účast dotčených osob (usnesení ze dne 30. září 1997, Federolio v. Komise, T-122/96, EU:T:1997:142, bod 75; ze dne 11. září 2007, Honig-Verband v. Komise, T-35/06, EU:T:2007:250, bod 45, a rozsudek ze dne 15. září 2016, TAO-AFI a SFIE-PE v. Parlament a Rada, T-456/14, EU:T:2016:493, bod 69).

95 V projednávaném případě, jak vyplývá z bodů 23 až 38 výše, představuje napadené prováděcí nařízení akt s obecnou působností přijatý na základě posouzení týkajících se nespolehlivosti záruk poskytnutých brazilskými orgány, pokud jde o účinné uplatňování jejich vnitrostátních právních předpisů určitými zařízeními nacházejícími se v této třetí zemi.

96 Z toho vyplývá, že řízení, které vedlo k přijetí napadeného prováděcího nařízení, nebylo zahájeno proti žalobkyním a nemělo za následek přijetí individuálního opatření, jehož adresáty by byly žalobkyně. Nařízení č. 854/2004 navíc neobsahuje ustanovení zakládající právo osob, jako jsou žalobkyně, být vyslechnut. Komise tudíž nemusela vyzvat žalobkyně, aby předložily stanoviska k okolnostem zohledněným při přijímání napadeného prováděcího nařízení, takže druhý žalobní důvod musí být zamítnut.

K třetímu žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení čl. 12 odst. 2 a odst. 4 písm. c) nařízení č. 854/2004

97 Žalobkyně mají za to, že skutečnost, že ze sporných seznamů byla vyřazena pouze určitá zařízení, ukazuje, že Komise posoudila individuální jednání každého z nich, zatímco právní základ napadeného prováděcího nařízení, konkrétně čl. 12 odst. 4 písm. c) nařízení č. 854/2004, povoluje pouze posouzení schopnosti příslušných brazilských orgánů.

98 I za předpokladu, že odůvodnění napadeného prováděcího nařízení odkazuje na posouzení provedené Komisí s ohledem na schopnost těchto orgánů, je toto posouzení podle žalobkyň stiženo zjevnými pochybeními. Konkrétně zaprvé výzva adresovaná brazilským orgánům, aby přijaly nezbytná nápravná opatření po zjištění salmonel v drůbežím mase a polotovarech z drůbežího masa, odkazuje na doporučení uvedená ve zprávě z auditu provedeného v květnu 2017. Ze zprávy vypracované po druhém auditu provedeném mezi koncem ledna a začátkem února 2018 přitom vyplývá, že brazilské orgány přijaly prováděcí opatření vyžadovaná uvedenými doporučeními.

99 Zadruhé žalobkyně tvrdí, že za období od 1. března 2017 do 19. dubna 2018 bylo v rámci systému RASFF oznámeno pouze 41 případů týkajících se dvanácti zařízení patřících žalobkyním, jež byla vyřazena ze sporných seznamů. Přitom během téhož období dotčená zařízení vyexpedovala do Unie

6 766 kontejnerů v rámci režimu posílených kontrol zahrnujících systematické kontroly zásilek přicházejících na dovozní celní úřady. V období od 19. června 2017 (datum, kdy brazilské orgány začaly kontrolovat všechny zásilky určené k vývozu) do 19. dubna 2018 se navíc devíti zařízení patřících žalobkyním netýkalo žádné oznámení v rámci systému RASFF nebo se jich týkala maximálně dvě a dvou dalších zařízení se týkalo čtyři až šest takových oznámení. Kromě toho pozastavení schválení dvou zařízení patřících žalobkyním ze strany brazilských orgánů v březnu 2018 nabylo účinnosti až v dubnu toho roku, takže tento minimální počet oznámení v rámci sytému RASFF během prvních tří měsíců roku 2018 nelze dávat do souvislosti s tímto pozastavením. Naopak Komise podle všeho nevyvodila žádný závěr ze 140 oznámení v rámci systému RASFF vydaných mezi 1. březnem 2017 a 19. dubnem 2018, která se týkala zařízení, jež nepatřila žalobkyním a nebyla ze sporných seznamů vyřazena.

100 Zatřetí podle názoru žalobkyň z relevantních statistických údajů vyplývá, že procento kontejnerů ze zařízení patřících žalobkyním, jež byla vyřazena ze sporných seznamů a byl u nich v rámci zesílených kontrol zjištěn výskyt salmonel, představuje přibližně třetinu odpovídajícího procenta zjištěného ve vztahu k výrobkům pocházejícím z evropských zařízení, přičemž tato zařízení by měla splňovat unijní předpisy. U sedmi zařízení patřících žalobkyním je dotčené procento mezi 0 a 3,1 %. Kromě toho bylo mezi 1. lednem a 19. dubnem 2018 vydáno pouze jedno oznámení v rámci systému RASFF, jež se týkalo zařízení patřících žalobkyním. Z toho vyplývá, že počet oznámení v rámci systému RASFF týkajících se zařízení patřících žalobkyním nelze za žádných okolností kvalifikovat jako významný a zjištěné případy nedodržení předpisů nelze považovat za známku obecné podnikové kultury. Tato okolnost se odráží v prvním návrhu prováděcího nařízení předloženém stálému výboru za účelem vydání stanoviska dne 21. února 2018 (viz bod 3 výše), který se netýká téměř žádného ze zařízení patřících žalobkyním.

101 Začtvrté nebyl zjištěn žádný případ salmonel u masných výrobků z jiného než drůbežího masa pocházejících ze zařízení patřících žalobkyním, jež byla vyřazena ze sporných seznamů, takže body 4 a 5 odůvodnění napadeného prováděcího nařízení jsou podle názoru žalobkyň v tomto ohledu stiženy zjevně nesprávným posouzením.

102 Zapáté podle žalobkyň závěry zprávy vypracované Komisí v roce 2018 po jejím druhém auditu (viz bod 98 výše) potvrzují, že brazilské orgány přijaly veškerá nezbytná opatření, nejen aby objasnily okolnosti týkající se podvodu uvedeného v bodě 6 odůvodnění napadeného prováděcího nařízení, ale také aby napříště zajistily soulad výrobků vyvážených na unijní trh. Tato opatření zahrnovala preventivní pozastavení možnosti vývozu pro určitá zařízení patřící žalobkyním, o němž bylo rozhodnuto v březnu 2018. Kromě toho kontroly provedené Komisí ve třech zařízeních patřících žalobkyním neodhalily žádné zjevné selhání. Vzhledem k tomu, že v rámci tohoto vyšetřování je obviněno pouze jedno ze zařízení, která patří první žalobkyni a je z nich povolen vývoz drůbežího masa do Unie, a že soudní vyšetřování, na která odkazuje Komise v tomtéž bodě odůvodnění, se týkají období od roku 2012 do začátku roku 2017, okolnosti, na něž Komise poukazuje, nemohou zpochybnit spolehlivost záruk poskytovaných brazilskými orgány ve vztahu k zařízením patřícím žalobkyním, jež jsou vyřazeny ze sporných seznamů.

103 Z bodů 96 až 102 výše vyplývá, že se argumentace žalobkyň dělí na dvě části. První část vychází z nesprávného právního posouzení spočívajícího v porušení čl. 12 odst. 4 písm. c) nařízení č. 854/2004 (viz bod 97 výše). Druhá pak ze zjevného pochybení, jímž bylo údajně stiženo posouzení Komise ohledně spolehlivosti záruk poskytovaných brazilskými orgány ve vztahu k zařízením patřícím žalobkyním (viz body 98 až 102 výše).

104 Je třeba bez dalšího zamítnout první část tohoto žalobního důvodu, podle níž Komise ve skutečnosti posoudila individuální chování každého ze zařízení uvedených v napadeném prováděcím nařízení, a to v rozporu s čl. 12 odst. 4 písm. c) nařízení č. 854/2004 (viz bod 97 výše). Jak je totiž zřejmé z bodů 82 až 87 výše, odkaz v bodech odůvodnění tohoto prováděcího nařízení na skutečnosti týkající se zařízení patřících žalobkyním, jež byla vyřazena ze sporných seznamů, se uvádí pouze v míře nezbytné

k vysvětlení důvodů, proč se Komise ve spojení s chováním nebo prohlášeními orgánů dotyčné třetí země domnívá, že již tyto orgány neposkytují záruky požadované v čl. 12 odst. 2 nařízení č. 854/2004. Tento odkaz je navíc vysvětlen nutností, aby Komise postupovala pečlivě a nestranně, což znamená, že musí provést úplné a podrobné posouzení případu. Na rozdíl od toho, co tvrdí žalobkyně, tedy skutečnost, že Komise nevyřadila ze sporných seznamů všechna brazilská zařízení, neznamená, že ve skutečnosti založila své rozhodnutí výhradně na chování nebo fungování dotčených zařízení, aniž vzala v úvahu fungování brazilských orgánů, které má vliv na spolehlivost záruk, které tyto orgány mají poskytovat.

105 Pokud jde o druhou část, ta zahrnuje výtky, které zpochybňují jak důvod vycházející z počtu varování vydaných v rámci systému RASFF, jež se týkala výskytu salmonel v drůbežím mase (body 4 a 5 odůvodnění napadeného prováděcího nařízení), tak důvod vycházející z případu podvodu spojeného s paděláním brazilských laboratorních certifikátů týkajících se kvality masa obecně, včetně drůbežího masa (bod 6 odůvodnění uvedeného prováděcího nařízení).

106 Prováděcí pravidla k čl. 12 odst. 1 a 2 nařízení č. 854/2004, která vyplývají z online zveřejnění sporných seznamů, ukazují, že zařízení, která jsou do nich zařazena, jsou rozdělena podle země a odvětví činnosti. Souběžně, jak je vysvětleno v bodě 83 výše, byla zařízení patřící žalobkyním vyřazena ze čtyř různých seznamů týkajících se masa z domácích kopytníků (oddíl I nomenklatury odvětví, tabulka 1 přílohy napadeného prováděcího nařízení), masa drůbeže a zajícovců (oddíl II nomenklatury odvětví, tabulka 2 uvedené přílohy), mletého masa, masných polotovarů a strojně odděleného masa (oddíl V nomenklatury odvětví, tabulka 3 této přílohy) a masných výrobků (oddíl VI nomenklatury odvětví, tabulka 4 téže přílohy). Každé zařízení zařazené do sporných seznamů nese číslo schválení přidělené příslušným brazilským orgánem.

107 Je třeba připomenout, že důvody uvedené v bodech 4 až 6 odůvodnění napadeného prováděcího nařízení (viz bod 105 výše) kumulativně podporují, aby bylo ze sporných seznamů vyřazeno deset zařízení uvedených v tabulce 2 přílohy uvedeného prováděcího nařízení jakožto zařízení schválených k dovozu masa drůbeže a zajícovců do Unie (oddíl II nomenklatury odvětví). Naopak, pokud jde o zařízení uvedená v tabulkách 1, 3 a 4 přílohy napadeného prováděcího nařízení (oddíly I, V a VI nomenklatury odvětví), jejich vyřazení z týchž seznamů jakožto zařízení schválených k dovozu masa domácích kopytníků, mletého masa, masných polotovarů a strojně odděleného masa do Unie se opírá pouze o důvod vycházející z výše uvedeného případu podvodu.

108 Z toho vyplývá, že pokud posouzení Komise týkající se případu podvodu spojeného s paděláním brazilských laboratorních certifikátů týkajících se kvality masa obecně, včetně drůbežího masa, nejsou stižena protiprávností, postačují k tomu, aby právně dostačujícím způsobem odůvodnila napadené prováděcí nařízení. Je tedy třeba na prvním místě přezkoumat výtky, které žalobkyně vznášejí proti dotčeným posouzením.

109 V tomto ohledu platí, že pokud Komise uvede důvody, na nichž je založen akt, jako je napadené prováděcí nařízení, týká se přezkum legality prováděný unijním soudem věcné správnosti skutečností uvedených v tomto aktu, jakož i otázky, zda dané skutečnosti mohou ze své podstaty narušit důvěru Komise ve spolehlivost záruk, které mají orgány příslušné třetí země poskytnout ve smyslu čl. 12 odst. 2 nařízení č. 854/2004 (viz bod 29 výše). Avšak vzhledem k širokému prostoru pro uvážení, který má Komise za účelem stanovení prahové hodnoty, pod kterou již nepovažuje dotčené záruky za spolehlivé (viz bod 80 výše), unijnímu soudu nepřísluší, aby v rámci přezkumu legality, který je prováděn na základě čl. 263 prvního pododstavce SFEU, nahradil svým posouzením posouzení Komise, pokud jde o úroveň této prahové hodnoty. Unijní soud však musí být schopen sankcionovat zjevně nesprávné posouzení, pokud Komise v konkrétním případě stanovila dotčenou prahovou hodnotu na úrovni, která očividně ovlivňuje věrohodnost jejích závěrů, pokud jde o spolehlivost uvedených záruk.

110 V projednávaném případě bod 6 odůvodnění napadeného prováděcího nařízení stanoví, že podle informací poskytnutých příslušnými brazilskými orgány byly v březnu 2018 v Brazílii zjištěny případy podvodů týkajících se laboratorní certifikace masa, včetně drůbežího masa, a masných výrobků vyvážených do Unie. Podle tohoto bodu odůvodnění probíhající vyšetřování a nedávná opatření soudnictví v Brazílii naznačují, že neexistují dostatečné záruky, že zařízení žalobkyň splňují příslušné požadavky Unie, takže produkty pocházející z jejich zařízení mohou představovat riziko pro veřejné zdraví.

111 Žalobkyně zaprvé tvrdí, že tato posouzení jsou zpochybněna zprávami vypracovanými po dvou auditech provedených Komisí v Brazílii.

112 Je třeba uvést, že v květnu 2017 provedla Komise v Brazílii první audit v souladu s článkem 46 nařízení č. 882/2004. Tento audit upozornil na řadu selhání souvisejících s následujícími aspekty:

– kontrolami a dohledem prováděným příslušnými orgány;

– střety zájmů

– jakostí surovin

– přítomností úředních veterinárních lékařů

– zpětným vývozem zboží odmítnutého na základě oznámení v rámci systému RASFF;

– aktualizací seznamů zařízení certifikovaných pro vývoz na unijní trh;

– kontrolami na salmonely.

113 Komise provedla poté v Brazílii druhý audit mezi 22. lednem a 5. únorem 2018.

114 I když je pravda, že zpráva týkající se druhého auditu zmiňuje určitá zlepšení ve fungování příslušných orgánů v oblastech uvedených v bodě 112 výše, závěry této zprávy nezpochybňují posouzení uvedené v bodě 6 odůvodnění napadeného prováděcího nařízení.

115 Ze zjištění i závěrů zprávy týkající se druhého auditu totiž vyplývá, že tato zpráva popisuje činnosti prováděné vnitrostátními orgány s cílem napravit systémové nedostatky týkající se četnosti kontrol, střetů zájmů pokud jde o kontrolory, jakosti surovin, náboru přiměřeného počtu úředních veterinárních lékařů, který je schopen zaručit jejich skutečnou přítomnost za účelem výkonu jejich funkcí, opatření nezbytných k zabránění tomu, aby zásilky, jichž se týkalo oznámení v rámci systému RASFF, byly znovu vyvezeny na unijní trh, včasné aktualizace seznamů zařízení certifikovaných pro vývoz na tento trh a konečně odběru vzorků pro účely kontrol na salmonely.

116 I když se však skutková zjištění, na nichž se zakládají závěry zprávy týkající se druhého auditu, vztahují k opatřením příslušných orgánů, pokud jde o některá zařízení zařazená do vzorku pro účely auditu, závěry naznačující zlepšení, jichž tyto orgány dosáhly, poukazují na jejich fungování v obecné rovině. Závěry této zprávy poukazují na systémové nedostatky vyplývající z dysfunkcí dotčených orgánů, pokud jde o metody a personální obsazení, které vyžadují zlepšení, jako je rychlost v postupu aktualizace seznamů zařízení. Jak tvrdí Komise, článek 46 nařízení č. 882/2004, který představuje právní základ, jenž jí umožňuje provádět tyto kontroly, stanoví, že jejich cílem je umožnit jí ověřit soulad nebo rovnocennost právních předpisů a systémů třetích zemí s unijními právními předpisy týkajícími se krmiv, potravin a zdraví zvířat. Cílem těchto kontrol proto není vzhledem k jejich povaze odhalit individuální chování, jako je chování spočívající v rozsáhlém padělání certifikátů, do kterého jsou

zapojeni zaměstnanci a vedoucí pracovníci konkrétní společnosti. V každém případě je třeba dodat, že okolnosti zmíněné v bodě 6 odůvodnění napadeného prováděcího nařízení byly Komisi sděleny v březnu 2018, přestože dotčený audit byl dokončen již dne 5. února téhož roku.

117 V této souvislosti je třeba konstatovat, že skutečnosti uvedené v bodech 97 až 104 žalobní odpovědi právně dostačujícím způsobem podporují důvody uvedené v bodě 6 odůvodnění napadeného prováděcího nařízení.

118 Z těchto skutečností, a především z rozhodnutí příslušného soudu vydaného dne 4. března 2018, jež povoluje šetření na místě vůči řadě fyzických osob, konkrétně vyplývá, že se vyšetřování prováděná brazilskou federální policií a soudními orgány týkala případů rozsáhlých podvodů ve formě padělání spojených s certifikací produktů živočišného původu za účasti vedoucích zaměstnanců žalobkyň a s vědomím jejich členů představenstva. Toto rozhodnutí se týká rozsáhlé praxe v rámci skupiny, do které patří žalobkyně, jejímž cílem bylo obejít veřejný systém zdravotních kontrol pomocí padělaných certifikátů. V této souvislosti skutečnost, za předpokladu, že by se prokázala, že v době psaní tohoto dokumentu, bylo bezprostředně dotčeno jediné zařízení, které bylo do té doby na sporných seznamech, a to zařízení, které nese číslo schválení 1001, nemá vliv na posouzení rozsahu hrozby, kterou takové chování představuje, které učinila Komise, a v důsledku toho na spolehlivost záruk poskytovaných brazilskými orgány právě proti tomuto druhu hrozby. Navíc, jak tvrdí Komise, úplná integrace této skupiny znamená, že jejich výrobky se musí přesouvat z jednoho zařízení do druhého, aby mohly podstoupit nezbytné zpracovatelské operace. Případné zapojení členů představenstva a vedoucích zaměstnanců žalobkyň navíc neumožňuje s jistotou dojít k závěru, dokud vyšetřování stále probíhá, že se machinace, z nichž jsou obviněni, omezují pouze na jedno zařízení.

119 V tomto ohledu je nutné uvést, že Komise se dopisem ze dne 5. března 2018 obrátila na brazilské orgány v souvislosti s kontakty týkajícími se podvodu s certifikací masa, pokud jde o bakterie salmonel. V tomto kontextu Komise poté, co připomněla, že opakovaně vyzvala uvedené orgány, aby rozšířily šetření na všechna zařízení ve všech brazilských federálních státech, která vyvážejí masné výrobky do Unie, požádala zaprvé o podrobné informace týkající se první žalobkyně a pěti analytických laboratoří patrně zapojených do podvodného jednání podle posledních tiskových zpráv a zadruhé o okamžité pozastavení všech zásilek pocházejících od první žalobkyně nebo certifikovaných dotčenými laboratořemi.

120 V návaznosti na tuto žádost brazilské ministerstvo zemědělství informovalo Komisi dopisem ze dne 15. března 2018, že právě pozastavilo certifikaci týkající se sedmi zařízení patřících žalobkyním a že ponechalo v platnosti pozastavení certifikace týkající se tří dalších zařízení patřících žalobkyním, o kterém bylo rozhodnuto již dříve.

121 Dvěma usneseními ze dne 17. dubna 2018 však brazilské orgány zrušily toto pozastavení pro všechna zařízení s výjimkou zařízení s číslem schválení 466, aniž poskytly jakýkoli konkrétní důkaz odůvodňující toto opatření ve prospěch žalobkyň, i když vyšetřování bylo zatím v rané fázi.

122 Jak však tvrdí Komise, tyto okolnosti jsou přitom objektivně takové povahy, že mohou narušit její důvěru v záruky poskytované brazilskými orgány ve vztahu k zařízením patřícím žalobkyním a neodhalují s ohledem na široký prostor pro uvážení, který má za účelem stanovení prahu, pod kterým tyto záruky již nelze považovat za spolehlivé (viz body 79, 80 a 109 výše), zjevně nesprávné posouzení.

123 V tomto ohledu okolnost, že v době přijetí napadeného prováděcího nařízení nebyla vyšetřování dosud ukončena, takže prohlášení policejních a soudních orgánů ohledně zjištění učiněných v rámci těchto vyšetřování nepředjímají konečné závěry, je irelevantní. Jak bylo totiž vysvětleno v bodech 74 až 82 výše, cílem tohoto prováděcího nařízení není odejmout jakékoli individuální právo, jehož nositelkami jsou žalobkyně, jež by vyžadovalo zahájení vyšetřování vedoucího ke konečným závěrům. Jeho jediným účelem je zjistit, do jaké míry Komise i nadále důvěřuje zárukám poskytovaným brazilskými orgány

v souladu s čl. 12 odst. 2 nařízení č. 854/2004. Rizika zjištěná v tomto případě vyplývající z nedostatečného fungování brazilských orgánů (viz body 117 až 122 výše) přitom přímo souvisí s požadavky na zdraví lidí a zvířat zaručenými články 11 a 12 uvedeného nařízení. Z toho vyplývá, že toto prováděcí nařízení může být, stejně jako v projednávaném případě, právně založeno na skutečnostech, které jsou objektivně takové povahy, že mohou tuto důvěru narušit.

124 Z toho důvodu posouzení Komise týkající se případu podvodu spojeného s paděláním brazilských laboratorních certifikátů, týkajících se kvality masa obecně, včetně drůbežího masa, postačují k odůvodnění napadeného prováděcího nařízení, takže druhá část třetího žalobního důvodu musí být zamítnuta, aniž je třeba zkoumat argumenty žalobkyň týkající se počtu varování vydaných v rámci systému RASFF, jež se týkala výskytu salmonel v drůbežím mase (viz body 107 a 108 výše).

125 Vzhledem k tomu, že byla zamítnuta rovněž první část třetího žalobního důvodu (viz bod 104 výše), musí být třetí žalobní důvod zamítnut v plném rozsahu.

Ke čtvrtému důvodu, vycházejícímu z porušení zásady zákazu diskriminace

126 Podle žalobkyň analýza relevantních statistických údajů ukazuje, že existují jiná zařízení, která nebyla ze sporných seznamů vyřazena a vztahovalo se na ně poměrně více oznámení v rámci systému RASFF než na zařízení, která jim patří. Proto se domnívají, že zařízení, která jim patří, se s ohledem na kritéria použitá v bodech 4 a 5 odůvodnění napadeného prováděcího nařízení nacházejí ve srovnatelné situaci s těmito dalšími zařízeními. Z toho podle nich vyplývá, že posouzení zabývající se rizikem pro veřejné zdraví, která se týkají těchto dvou kategorií zařízení, by neměla být odlišná, jelikož odkazy Komise na případ podvodu uvedený v bodě 6 odůvodnění tohoto prováděcího nařízení se týkají pouze obvinění omezeného počtu zařízení.

127 Je třeba připomenout, že žalobkyně navrhují, aby Tribunál zrušil napadené prováděcí nařízení, podle kterého bylo ze sporných seznamů vyřazeno dvanáct zařízení, která jim patří. Z analýzy týkající se třetího žalobního důvodu přitom vyplývá, že toto prováděcí nařízení mohlo být platně přijato s ohledem na důvod vycházející z případu podvodu uvedeného v jeho bodě 6 odůvodnění, který je spojen s paděláním brazilských laboratorních certifikátů (viz body 107, 108 a 124 výše). Čtvrtým žalobním důvodem přitom žalobkyně tvrdí, že Komise porušila zásadu zákazu diskriminace tím, že argumentovala jiným důvodem, než je důvod, jejž uplatňovala za účelem přijetí napadeného prováděcího nařízení, a to důvodem vycházejícím z počtu varování vydaných v rámci systému RASFF, jež se týkala výskytu salmonel v drůbežím mase (body 4 a 5 odůvodnění napadeného prováděcího nařízení). I kdyby Komise dospěla k závěru, že záruky poskytované brazilskými orgány ve vztahu k jiným zařízením z této třetí země také nebyly spolehlivé, tato okolnost by nijak neovlivnila legalitu tohoto prováděcího nařízení, pokud jde o zařízení patřící žalobkyním.

128 Z toho vyplývá, že přijetí napadeného prováděcího nařízení nemůže být považováno za porušení zásady zákazu diskriminace, takže čtvrtý žalobní důvod musí být zamítnut.

K pátému žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení zásady proporcionality

129 Zaprvé žalobkyně tvrdí, že vyřazení zařízení, která jim patří, ze sporných seznamů, není zjevně nezbytným opatřením, neboť jiná opatření menší intenzity, jako jsou zesílené kontroly při vývozu a na hranicích Unie, by stačila k zajištění cíle sledovaného napadeným prováděcím nařízením. Zadruhé se podle jejich názoru vyšetřování případu podvodu zmíněného v bodě 6 odůvodnění tohoto prováděcího nařízení týká pouze jednoho zařízení, které jim patří, a vyšetřování týkající se jiného případu uvedeného Komisí v žalobní odpovědi se týká pouze čtyř zařízení, která jim patří, z nichž pouze jedno vyváželo drůbeží maso a polotovary z drůbežího masa do Unie, a to ještě v omezeném množství.

130 Je třeba připomenout, že napadené prováděcí nařízení je založeno na zjištění Komise, podle kterého záruky poskytované brazilskými orgány v souladu s čl. 12 odst. 2 nařízení č. 854/2004 již nejsou spolehlivé, pokud jde o zařízení patřící žalobkyním. Vzhledem k tomu, jak vyplývá z analýzy týkající se třetího žalobního důvodu, že posouzení Komise týkající se nespolehlivosti dotčených záruk z důvodu případu podvodu spojeného s paděláním brazilských laboratorních certifikátů, týkajících se kvality masa, nejsou stižena protiprávností, je vyřazení zařízení patřících žalobkyním ze sporných seznamů opatřením, které má Komise přijmout v souladu s čl. 12 odst. 2 nařízení č. 854/2004 ve spojení s jeho odstavcem 4 písm. c). Podle posledně uvedeného článku totiž zařízení může být zařazeno do takového seznamu pouze tehdy, pokud příslušný orgán třetí země poskytne záruky v něm popsané.

131 Vzhledem k tomu, že Komise poté, co využila svého prostoru pro uvážení v této oblasti (viz body 80 a 109 výše), konstatovala, že záruky poskytované brazilskými orgány v souladu s čl. 12 odst. 2 nařízení č. 854/2004 již nejsou ve vztahu k žalobkyním spolehlivé, a v důsledku toho již nejsou dány, představuje tedy vyřazení zařízení patřících žalobkyním z dotčených seznamů, jak vyplývá z tohoto posledně uvedeného ustanovení, ve spojení čl. 12 odst. 4 písm. c) téhož nařízení, vhodné a nezbytné opatření k nápravě této situace.

132 Proto i bez ohledu na skutečnost, že před přijetím napadeného prováděcího nařízení byly výrobky pocházející z několika zařízení patřících žalobkyním, jež byla vyřazena ze sporných seznamů, již podrobeny zesíleným kontrolám (viz body 99 a 100 výše), zásada proporcionality nemůže vyžadovat, aby Komise přijala taková opatření, jako je posílení kontrol na hranicích Unie u těchto výrobků, třebaže tento orgán již nepovažuje záruky poskytované brazilskými orgány ve prospěch dotčených zařízení za spolehlivé.

133 Z toho vyplývá, že pátý žalobní důvod musí být zamítnut stejně jako celá žaloba.

K nákladům řízení

134 Podle čl. 134 odst. 1 jednacího řádu se účastníku řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval. Vzhledem k tomu, že Komise požadovala náhradu nákladů řízení a žalobkyně neměly ve věci úspěch, je důvodné posledně uvedeným uložit náhradu nákladů řízení, včetně nákladů řízení o předběžném opatření.

Z těchto důvodů

TRIBUNÁL (pátý rozšířený senát)

rozhodl takto:

1) Žaloba se zamítá.

2) Společnosti BRF SA a SHB Comércio e Indústria de Alimentos SA nahradí náklady řízení vynaložené Komisí, včetně nákladů řízení o předběžném opatření.

Gratsias Frimodt Nielsen Schwarcz

Valančius Frendo

Takto vyhlášeno na veřejném zasedání v Lucemburku dne 8. července 2020.

Podpisy.